

STIILNE PUHKUS

SEILAJATE REISIPÄEVIK "BORN FREE"

Kapten: Andrus Belials (46)

Kapteni purjetamise kogemus ja riigid: mootorpaadi kogemus 4.a ja purjetamise kogemus 1.a. Eesti, Soome, Ahvenamaa, Kreeka.

Meeskond: 7 inimest s.h. 6-aastane Siim Erik

Jahtlaev (tüüp/nimi): BORN FREE Bavaria 38 hellitusnimega "New Born"

Reis: Amalfi rannik- Capri – Ischia

Kuupäevad: 10-17.oktoober 2009

Marsruut ja läbitud miilid:

Kokku: 136 nm

1.päev Agropoli – Amalfi (24 nm)

2.päev Amalfi – Capri (18 nm)

3.päev Capri- Ischia St. Angelo (18 nm)

4.päev Ischia - Capri lõunasadam- Sorrento M. de Cessaro (26 nm)

5. päev Sorrento – Amalfi (26 nm)

6.päev Amalfi – Agropoli (24 nm)

Vaatamisväärsused sadamate lähedal:

Amalfi – ilus vanalinn 200 m sadamast. Linnakese pärliks on Piazza del Duomo, mille kohal kõrgub majesteetlik toomkirik (ehitamist alustati 9. sajandil). Hulganisti mõnusaid kohvikuid, poode, restorane. Supermarketid: minimarket sadama muulil 100m kaugusel, suuremad toidupoed peatänaval ca 400 m kaugusel.

Capri - sadamast 300 m kaugusel asub funikulöör, millega saab üles Capri vanalinna (1.40 eur/ suund). Stiilne ja puhas, luksushotellid ja poed (Cucci, Versace jne) ilmestavad kitsaid tänavaid. Vaated merele ja rannajoonele on vapustavalt ilusad! Ülevalt funikulööri juurest sõidab väike buss teisele saare osale – Ancaprile (1.80 eur/suund). Ancapril asub kuulus Axel Mynthe villa, mis väärib külastamist (5 eur). Ancapri linnatänavad on kenad aga Capri omadega ei võrdle. Capri saare rannajoon koosneb järskudest kaljuseintest, kus leidub põnevaid koopaid. Tuntum neist on Blue Grotta – imperator Tiberiuse kümbluspaik....e.m.a. aga kahjuks sinna tuulise ilma tõttu me ei jõudnud.

Ischia - St. Angelo sadamat ja Maronti lahte peetakse Ischia saare turismimagnetiks. Romantiline sadam ja väike promenaad kahe lahesopi vahel, üle kaljude rippuv hotell

STIILNE PUHKUS

Miramonte ja Ahprodite termaalveeallikad vallutasid eestlaste südamed. Väike aga armas külake, kõik purjetajale vajalik käe-jala juures.

Paljud pidasid Ischia saart reisi parimaks sihtmärgiks.

Sorrento – linn kalju otsas, kuhu sadamast raske pääseda. Sorrento lähistele jääb 3 sadamat, aga kõik need on üsna õnnetud ja linna tuleb ikkagi takso või bussiga sõita. Sorrentost viib rong poole tunniga Pompeijsse, kes käisid – need kiitsid.

PLUSSID

+ väga ilus ja huvitav rannajoon mägine maastik ja kaljudel „rippuvad” linnad
+ legendaarne Capri saar
+ atraktiivsed Ischia ja Procida saared
+ Pompei, Herculaneum ning Vesuvi lähedus ja nende külastamisvõimalus
+ sadamates sõbralik vastuvõtt ja otsade kinnitus v.a. Capri!
+ suurepärane itaalia köök

MIINUSED

- kallid sadamamaksud 50-70 eur, Capril isegi 120 eur
- sadamates duss ja WC puuduvad või asuvad kaugel ja on äärmiselt viletsad
- külm ilm ja tugevad tuuled SE ja NE suunast, mistõttu ei saanud nautida ankrusse jäämist looduskaunites kohtades

Reisi tipphetk: Seilamine Caprilt Ischiale soodsas tuules ja päikesepaistes ning delfiinide escort. See oli super! (Loe altpoolt logiraamatust 13.oktoobrit).

Reisi extreme: Puhkuse teine päev, sõit Amalfist Caprile noore tormi käes. Öö Capril ja kohutavad pagid. Jub eoli mõelda, et keegi võib sellise ilmaga veel merel äkki olla..? Loe altpoolt logiraamatust 12.oktoobrit

Soovitus teistele seilajatele:

Hommikul vara veele, siis jääb aega järgmise sihtkohaga tutvumiseks ja vajadusel jätkub merel valget aega kauemaks. Paistis, et Poseidon pidas sageli kl 14.00 – 16.00 vahel *siestat* ja siis alustas jälle põsed punnis puhumist. Tormipäevadel muidugi ei olnud *siestast* juttugi.

Kindlasti varuda rohkem aega **Ischia tarvis**- armas väike linnake ja mõnus termaalveeallikad sadamast vaid 300 m kaugusel. Sadamad Sorrento rannikul on väga õnnetud. Kui ei ole plaanis Pompeid külastada siis võiks selle ranniku vahele jätta. Kui plaanite Ischia hotelli võtta, siis stiilseim valik oles Park Hotell Miramare (liivarand ja termaalveeallikad vaid 200 m kaugusel, super ilus vaade ja restoran terrassil).

Sobivaim aeg enne oktoobrit, siis ei pea tuulte ja külmade õhufrontidega võitlema...

NB! Väikelastega reisijatele soovitame tormitraksid kinnitada salongi trepil oleva käsipuu külge – nii on laps alati turvalises kauguses ja vajadusel jalust ära ning ta saab salongi vahet käia oma mänguasjade juures.

Järjesta sadamate TOP 5

Ischia (lõuna sadam St Angelo)

Amalfi

Capri

STIILNE PUHKUS

Agropolis

Marina di Cerrano Cassano (Sorrentost 3 miili põhja poole)

PARDAPÄEVIK

10 oktoober - saabumine

Kui suur buss 36 eestlasega Napoli lennuväljalt enne keskööd Agropolise sadamasse jõudis oli kapten Kaido juba jõudnud end sadamas kenasti sisse seada ja tervitas meid oma Ilioni pardalt. Eestlastel ei tahtnud kuidagi und tulla, laeva tekkidel nauditi sumedat õhtut ja kaasavõetud head-paremat, tutvuti meeskondadega ja tehti reisiplane...

11 oktoober – ilus algus

Jahtide ülevõtmine oli pikk ja põhjalik protsess. Esimese jahti Sybiliga alustati kl. 8.30 ja viimane oli Born Free, kes otsad kaile viskas alles keskpäeval. Agropolise sadam oli täiesti pöördes, et esimest korda tullakse Eestist jahti rentima ja koguni 5 jahti korraga. Kõigile kaptenitele kingiti valged nokamütsid ja väikelaevajuhitunnistusi ei küsitud kelleltki. Kuigi laevade üleandmine oli ülipõhjalik.

Eestlased ei mallanud kaua oodata, kel paberid käes läks merele ja heiskas purjed. Esimesena avas eskaadrisõidu Ilion, kus kõik see mees oli ühtses rõivastuses: sinised spets kujundusega särgid ja valged pearätid. Väga stiilne!

Ilus päikseline ilm, kahjuks üsna tuulevaikne. Enamjaolt kasutati naftatuult. Mõni paatkond päevitas, mõni ujus, keegi tegi merel lõunasööki ning meie kõige väiksemal paadil „pesamunal“ paadil ILIONI'il algas lõputu viperuste jada: lisaks naftatuulele nuusutati kohati kärsahaisu ja Itaalia lipp kukkus masti otsast alla. Kapten Kaido tõmmati uhkelt pootsmanni tooliga masti otsa lipunööri alla tooma ja ühtlasi sai sealt ülevalt ka ilusaid pilte tehtud.

Esimesena jõudis Amalfi teadagi – Sybil, õhtu hakuks laekusid kõik 5 jahti riburadapidi...

Amalfi sadam oli väga ilus, sadama sissesõit oli superlux. Julio nimeline sadamapoiss tuli kummipaadiga vastu, astus rooli ja manööverdas laevad kai juurde otse kõrtsi ette. Esimene sadamamaks lõi muidugi pahviks - 60EUR-i, mis kaubeldi vastavalt võimetele 45 eurile või koguni 35 euro peale.

Amalfi – Napoli lahe ranniku pärl ja seetõttu kannabki kogu rannik selle ilusa linnakese nime.

Linnakese juveeliks on väike Piazza del Duomo väljak oma kitsaste kõrvantänavatega ja majesteetliku toomkirikuga. Egeuse merel käinud meresõitjad võrdlesid seda Hydraga, kuigi Amalfi on tunduvalt suurem ja siin ei ole ainukeseks transpordivahendiks eeslid! Amalfis on vaimustav rannapromenaad, õdusad kohvikuid, poed ja restoranid. Mõnus oli välikohvikus istuda ja kohalikke hõrgutisi maitsta ning tänavapilti silmitseda. Eestlasi oli siin õige palju, eesti keel jäi sageli kõrvu aga õige küll – kõik olid ju meie omad joped...

Õhtu jätkus jällegi laeva tekil, kus vähe kuraasikamalt, teisel romantilises vaikus küünlavalgel.

Hiljem selgus, et „diskopaadis“ Mia Xaral käis pidu kella kolmeni, lauldi ja olla tantsitudki...Igal juhul tuli järgmine päev nii mõnelgi kalu toita või lausa kajutis maha magada...

12 oktoober – ekstreem alaku, Mia Xara läks kaotsi

Hommikul otsisid mõned pesemisvõimalusi, teised jagasid matsu ära ja läksid kohe randa ujuma. Ega siis Itaalia pole Skandinaavia, kus igas sadamas kenad dušsid ja wc-d ootamas. Varavalges startis Miaxara ja seejärel Sybil kuskil 9 paiku, teised jäid Amalfit ja rahulikku hommikut nautima.

Hommikul ujusime ja nautisime hommikusööki, jalutasime veel imekenas Amalfi vanalinnas.

Kl.11.30 paiku tuli sadamapoiss Julio meid hoiatama et tuul tugevneb ja õhtuks on tormi oodata. „Teil on laps pardal, kui tahate enne tormi Caprile jõuda, lahkuge kohe. Hiljem ma ei luba enam sadamast välja sõita.“ Selline konkreetne jutt pani meie laevapere kiiresti tööle. Otsad lahti ja merele- kes siis tahab teiseks päevaks tuulevangi jääda... Andsin hoiatuse edasi meie

STIILNE PUHKUS

eskaadrilaevale Arisele ja nii me startisime kahekesi koos, teised eesti laevad olid juba varem merele läinud.

La Galli väikesaarte juures saime korralikku tuult, laev oli üsna kreenis – ja ohutuse huvides rehvisime purjeid. Aris kadus kaugele ette, katsime et “saame juba kalendriga “ nagu Alo tavatses öelda kui mõni laev teisele kiirusega ära tegi... Vahepeal käisid 2 meest all magu tühjendams ja naised olid nõ viimase vindi peal. Väike Siim aga ei teinud teist nägugi.

Võtsime Volmeriga ühendust ja saime “lohutavat” infot, et ega see Caprile sissesõit ka meelakkumine pole, sadamasuudmes on jube tuul ja manööverdamine päris raske. Meil puudusid alternatiivid, teised sadamad olid veelgi kaugemal – tuli Poseidoni tempudega hakkama saada. Sadamasuudme ees nägime ühte eesti lipuga jahti – **see oli Ilion, kel mootor kärssas**. Üritasime neid sleppi võtta, et sadamasse viia. Kahjuks ei saanud me suures tuules ja kõikumises kuidagi otsi kinnitada nii et laevad kokku ei pörkaks, kraapisime ahtrit ja lõhkusime knaapi. Lõpuks kaptenid otsustasid, et Ilion seilab purjedega sadama lähistele nii kaugele kui annab ja me katsume sadamast abi vastu saata. Pressisime end kuidagi tuulest ja valgust vihmamüürist läbi ning sildusime suure vaevaga Eesti jahtide kõrvale. Capri sadamateenistus oli alla igasugust arvestust. Akvatooriumist nemad välja ei lähe, las katkise mootoriga laev tuleb purjedega suudmest sisse (vastu tuult!) ja siis nad aitavad ...kui aega on...! Õnneks sai Ilion mootori korraks käima ja sildus õnnelikult. Tuul tugevnes veelgi ja õhtuks oli tuule kiirus üle 40 sõlme. Kusjuures Capri mäGINE saar oleks pidanud SE tuule ära varjama, olime ju põhjapoolses sadamas aga seal toimus mingi arusaamtu turbulents, sest laevalipud näitasid justkui tuleks tuul mäe seest....Enne magamaminekut kontrollisid kaptenid oma laevade kinnitusi eriti hoolikalt (tundide kaupa sikutati otsi jne!), sest tuul surus täiega ahtrit vastu kaid. See oli päris äge loksumine pagide mühinat saatel – öösel sõba silmale suurt ei saanud....

13 oktoober - Capri idüll ja ilus meresõidu ilm, väljavalitud kohtusid delfiinidega

Täna ei raatsinud keegi vara hommikul välja sõita. Kõik 4 jahti v.a Miaxara, kes oli kursi eelmisel päeval kuuldvasti Sorrentole võtnud, seisis ilusti kai ääres kuni esimeste lõunatundideni. Käidi Capri peal imelisi vaateid nautimas.

Seilasime Capriilt Ischiale mõnuses pakstaaktuules, päike paistis ja oli meeldivalt soe. Äkki ilmusid meie kõrvale 3 delfiini kes meid mitu miili uhke eskordiga saatsid. Meie kõrval seilas **Ilioni** paatkond, kel oli samuti oma delfiini eskort. Super lahe! Tuule vaibudes lahkusid ka delfiinid lõbusalt sabaga lehvitates, sest aeglaselt liikuv purjelaev ei ole enam piisavalt huvitav mängukann...Mõne aja pärast (Poseidonil oli reeglina kl.2 -3 paiku lõunal *siesta*) saabus täielik tuulevaikus ja me seiskasime laeva. Läksime ujuma 400 m sügavuse kohale – meri oli täielik peegel ja lootsime et ehk ilmutab mõni delfiin end veel... Väike Siim-Erik oleks väga tahtnud neid lähemalt näha ja uime peal sõitu teha... Õhtuks jõudsime Ischiale St.Angelo sadamasse.Loojuv päike maalib panoraamil seisvad uhked kaljud purpurpunasele taustale - see oli meeliülendav vaatepilt!

STIILNE PUHKUS

14 oktoober - Ichia teeb Capriile silmad ette, eskaader hakkab lagunema

Kui peate lugu privaatsusest, ilusast sadamast ja puhtast väikelinnast ning termaalveeallikatega basseinidest – siis on Ischia õige valik! Seekord ööbis kai ääres jällegi 4 sini-must-valge lipuga laeva, **Aris** oli eelmine päev võtnud sihi Pompei juures olevale sadamale.

Võtsime suuna Sorrento rannikule aga soodsa tuule tõttu otsustasime teha enne tiiru ümber Capri saare. Jäi ju tulles suure tuule tõttu Capri lõunakallas avastamata aga seal just need kuulsad koopad ja hambakujulised kaljud asuvadki.

Õhtuks jõudsim **Sorrento lähistele** Marina di Cerrano Casano sadamasse. Küsisime sadamapoisilt mida kujutavad endast suured kollased poid mida sageli ranniku või saarte lähistel kohtasime ja ekslikult algul madalike tähisteks pidasime. Sadamapoiss selgitas, et see on “fishing area” ehk kalakasvatuse piirkond. Sealt ei tohi laevaga üle sõita, võib trahvi saada.... Kummaline, et need poid otse sadama sissesõidu ette on pandud...

Ilmselt et sadamasse navigeerimine liiga lihtsaks ei ostuks... - oh neid itaallasi..! □

Sadamast viis linna ägeda tõusunurgaga serpentiin. Linnas kondasime veidi ringi aga selgus et Sorrentosse on siit oma 5 km. Sorrento lähistele jääb 3 sadamat, aga kõik need on üsna õnnetud ja linna tuleb ikkagi takso või bussiga sõita.

Sorrentost viib rong poole tunniga Pompeisse, kes käisid – need kiitsid. Õhtul tuli samasse sadamasse **Aris** tulvil Pompei emotsioone.

15 oktoober – igaüks müttas omaette, pikad ülesõidud, jäädi tormi kätte

Põhjatuuled ei tahtnud vaibuda, ilm oli külmaks keeranud ja ujumisest ei rääkinud teist päeva enam keegi... Kirdetuul tõi külmad õhumassid ja purjetamistingimused sananesid üsnagi Läänemerele....

Tormine päev ja vastutuul. Suurelt jaolt sõitsime mootori ja groodiga. Alo rääkis mahlaka loo tormist ja purjedega vette sukeldumisest ning Pomerantsi nõuandest „ pussnuga olgu alati meresõitja käeulatuses et see vajdusel purje visata...”. Naistele oli Alo jutt lausa „ lohutuseks” ja vestid tõmmati eriti hoolikalt selga, Siimu poiss sai jälle tormitraksid ümber kere, mis kinnitati salongitrepi käsipuu külge – see andis võimaluse lapsel salongis oma mänguasjade juures käia. Positanos ei tulnud lõunapeatusest midagi välja, sest väikelaevadele polnud sadamat ja pioletstele ei olnud isu loksuma jääda. Valisime sildumiseks jälle oma lemmiku – Amalfi ja ei kahetsenud seda otsust. See koht on väärt kaks korda külastamist!

STIILNE PUHKUS

16 oktoober – viimane meresõidupäev, Poseidon andis päikest ja tuult. Eskaader õnnelikult koos!

Soodne tuul, püstitasime reisiril oma kiiruserekordi: 8,7 sõlme. Tõnu oli roolis ja ühekorra hüüatas: „8 sõlme on kohe käes, ja nüüd koguni 8,7 sõlme! Yes!!” Seepeale haaras Tiina fotokalt katiku ja kui pilti jõudis teha, siis fikseeris Tiina fotikas 8,33 sõlme. Pole paha! Enne Agropolisisse saabumist kohtume meie pesamunaga ehk väikseima laevaga **Ilion**. Teeme fotosessiooni ehk pildistame üksteise laevu siit ja sealt poolt. Ilion teeb efektse paudi, näitab ahtrit ja läinud ta ongi! Uhke on vaadata sini-must-valge lipuga laevu võõramaa sadamasse purjetamas. Sest on ju teada, et igas sadamas on vähemalt üks eestlane... Seda tõde teadis ka Hemingway, kes tavatses sageli külastada 10 miili lõunapool asuvat Accioroli sadamalinna (seal olla ta kirjutanud oma kuulsa teose: „Vanamees ja kala”).

REISI KOKKUVÖTTE

Agropolise kenas sadama restoranis toimus eskaadri lõpupidu, kus vahetati muljeid. Kuuldes Mia Xara öise ankurdamise ekstreemseid muljeid aplodeeris kogu seltskond päevakangelasele Paavole, kes öösel sukeldus ja laeva sõukruvi kalavõrgu otstest vabastas. „ See tegu oli äärmiselt vapper kui mitte võimatu!” kommenteeris Born Free kapten Andrus, kes on ujumisega tegelenud 10 aastat ja omab ka sukeldumise PADI litsensi.

Hoolimata jahedast ilmast jäid rahule kõik- nii vanad merekarud kui uued ja algajad purjetajad. Navigeerida on lihtne ja see on parim viis iseseisvaid meresõidukogemusi omandada. Emotsioone kogub selliselt purjereisilt kindlasti rohkem kui tavapäraselt rannapuhkuselt.

Kristel, kes oli meie paatkonnas ja esimest korda elus purjereisil kirjutas vahva kokkuvõtte:

Mulle meeldis see reis väga ja ka kogemus oli ju uus ja põnev. Ka mulle meeldis Ischia saar kõige rohkem. Seda võiks veel kord külastada. Tore oli ka sõit ümber Capri saare. Järgmist sarnast reisi planeerides, sooviks kauem ühes sadamas peatuda, et jõuaks rohkem ringi käia. Aga kokkuvõtteks oli reis ääretult tore. Kõik oli ju hinna sees: päike, tuul, torm, soe vesi, delfiinid, maalilised vaated ja mis muidugi peamine- lõbus seltskond!!!